కోపూరు వెంకటేశులు

నిర్ణయం

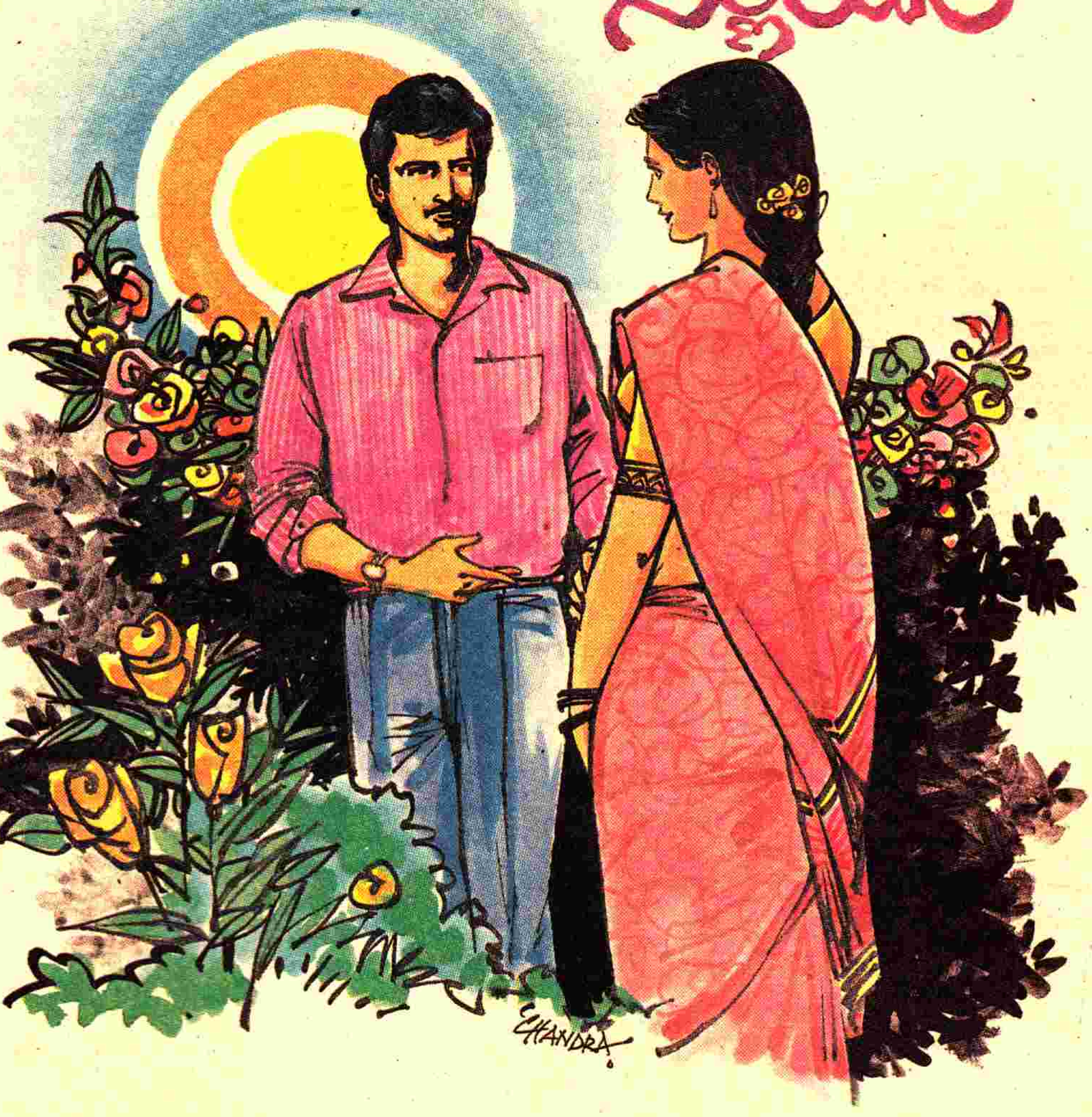

రమణికి ఆ రోజు చాలా బాధగా ఉంది. తాను బుద్దెరిగి నప్పటి నుంచి ఇప్పటికి వరకు తనను కనీనం దండించడం కూడా చేయని తండ్రి, ఎంతో ఆత్మీయంగా చూనుకొనే అన్నలు, ఆప్యాయంగా, అపురూపంగా చూనుకొనే అమ్మ..... ఇలా ఇంట్లో వారితో పాటు స్నేహితులు, బంధువులు ఎవ్వరూ, ఇంత వరకూ ఏ విషయంలోనూ తనని దుయ్యబట్ట లేదు. ప్రతి బిడ్డకూ తల్లి తండ్రులపై మమకారాలు ఉండవచ్చు. ఉండక పోవచ్చు కానీ రమణి విషయం అలా కాదు తల్లి తంద్రులంటే ఆమెకు అమితమైన ప్రేమ. తాను ఆ ఇంట్లో జన్మించడమే ఓ వరంలా భావించేది. తండ్రిని తాహతుకు మించిన కోర్కెలు కోరి విసిగించేది కాదు.

ఇంత గౌరవం ఇన్నాళ్ళూ కాపాడు కుంటూ వచ్చి, చివరకు ఇంట్లో నలుగురి. ముందు తన నిర్ణయం చెప్పేసింది. మామూలుగా ఏ విషయంలోనూ తనేం చెప్పినా ఇంట్లో అందరూ ఒప్పుకొనే వారు. కానీ ఈ విషయంలో అలా జరగదని తనకు తెలును. ఇంట్లో ఈ విషయం చెప్పినందుకు ఇబ్బంది పడతారనీ తెలును. ఇబ్బవంది పడతారో లేదో కానీ తనకు ఇబ్బంది కలిగించే విషయం మాత్రం ఇంట్లో బాహాటంగా చెప్పాలనుకొంది. చెప్పడం తనకు చాలా అవనరం. ఎందుకంటే అది తన జీవితానికి నంబంధించింది కాబట్టి. తన నిర్ణయాలకు ఇంట్లో ఎన్నడూ వ్యతిరేకత లభించక పోవడం అదృష్టంగా భావించేది. కానీ మితి మీరిన అదృష్టం అనర్థహేతువని అర్థమయ్యింది. విషయం చెప్పేశాక మనన్సు చిన్న బుచ్చుకొంది. "చెప్పి తప్పు చేశానేమోనని", ఏదయితే అదే కానీ లే చెప్పడం నాకు మంచిది అన్న నిజం తనను అయోమయ స్థితి నుంచి కొంత తేరనిచ్చింది.

విజయశ్రీ ఇంటికి వెళ్తున్నానని అమ్మతో చెప్పి, నరానరి పార్కుకెళ్ళింది రమణి. విజయశ్రీ, రమణి స్నేహితురాలు. విజయశ్రీ కుటుంబం, రమణి కుటుంబానికి సాన్నిహిత్యమయింది కూడా. పార్కులో కూడా ఏమీ తోచక " ఇక విజయశ్రీ ఇంటి కెళదామని లేచి" బయలుదేరింది. దారి పొడవునా విజయశ్రీతో నయినా విషయం వివరించి తను చేసింది తప్పా? కాదా? అన్న నంశయాన్ని తేల్చుకోవాలనే ఆలోచనలే.

విజయశ్రీ ఇంట్లోనే ఉంది.

"రావే రమణి రా రా. ఏమిటే నిన్నా మొన్న వూర్లో లేవా? ఇటు రావే లేదు"

ఎదురు వచ్చిన రమణిని వలకరించింది విజయశ్రీ.

"ఆ...ఆ... ఏమీ లేదు. ఇంట్లో కాస్త వనుంటేను"

'అంతేనా ఒంట్లో బాగోలేదా? ఏమిటే అలా నీరసంగా ఉన్నావు" తేరిపార అడిగింది విజయశ్రీ.

"వంట్లో బాగానే ఉంది" అంటూ విజయశ్రీ వక్కనున్న ఆవరిచిత వ్యక్తిని చూస్తూ "ఎవరన్నట్లు" కళ్ళతోనే అడిగింది.

"ఓ ఈమె మా వదినె చెల్లెలు. నిన్న వచ్చారు. బైదిబై ఈమె నా ఫ్రెండ్ రమణి వరస్పరం వరిచయం చేసింది. ఇద్దరూ ఒకరి నొకరు చూసుకొని చిరునవ్వులతో వరిచయం మొదలెట్టారు.

తన నంశయం తీర్చుకుందామని వచ్చిన రమణికి నిరాశే మిగిలింది. ఇక ఏమీ తోచలేదు. "వెళ్లొస్తా" అంటూ లేచింది.

అదేం కుదరదు. వీడియో చూసి వెళుదువులే"

"ఇంట్లో వని ఉంది లేవే?" మొహమాటంగా అంది.

"రోజూ ఉండేవే కదండీ! ఈ రోజు మిస్సయినా రేవు మిస్సవ కండి" చమత్కరిస్తూ అంది విజయశ్రీ వదిన చెల్లెలు వాణి.

రమణికి ఆర్నెల్ల క్రితమే పెళ్ళి చూపులు జరిగాయి. వినయ్ ప్రస్తుతం ఓ ప్రైవేటు శాఖలో సూవర్ వైజర్‌గా వనిచేస్తున్నారు. మరో రెండు నెలల్లో ప్రభుత్వ శాఖలో ఉద్యోగమొస్తుందని వినయ్ అమ్మానాన్న పెళ్ళి చూపుల్నాడే చెప్పారు. రమణి డిగ్రీ వరకూ చదివింది. మొన్ననే రిజల్ట్స్ వచ్చాయి. సెకెండ్ క్లాసులో పానయింది. ఇంకా ఏ కోర్సులోనూ చేరలేదు. అంతలోనే ఈ పెళ్ళి చూపుల ఏర్పాట్లు జరిగాయి.

వినయ్ విషయానికి వస్తే, అతను స్వతహాగా మితభాషి, అందంలో ఏ మాత్రం తీసిపోడు. రమణి అందం విషయానికొస్తే, రమణిని చూసి కూడా నచ్చలేదన్నాడంటే, అబ్బాయి టేస్టు వెరీ వూర్ అయి ఉండాలి. వినయ్ రమణిలు తమకి ఒకరికొకరు నచ్చారని ఆ రోజే చెప్పేశారు.

వినయ్ అమ్మానాన్న మరో రోజుండి కట్న కానుకల విషయాలు మాట్లాడి వచ్చేశారు. ఉద్యోగం వచ్చేక, ఏడూ ఆర్నెల్ల తరువాత వివాహమని ఖరారు చేసి వెళ్ళారు వినయ్ అమ్మానాన్న.

రమణి తండ్రి మధుసూదనరావ్ వాళ్ళడిగిన కట్న కానుకల విషయంలో ఏ మాత్రం వెనక్కి తగ్గక అన్నింటికీ ఒప్పేసుకొన్నారు. పెద్ద కూతురి పెళ్ళికి ఎలాగూ కట్నమివ్వలేదు. పెద్దల్లుడు ఆదర్శవాది, డబ్బు మధుసూదనరావ్ బీరువాలోంచి కదలలేదపుడు. ఇపుడు రమణి పెళ్ళి ద్వారా కదలబోతుంది. కదలడ మేమిటి?

పిచ్చి నవల

"మీ ఆ...న రాసే 'పిచ్చి వాడు' నవల పూర్తయ్యిందా ..." అడిగింది వనజ.

"ఏం చెప్పనే వనజా! నగం 'నవల' రాసే నరికి మా ఆయనకి పిచ్చి పట్టింది! పూర్తిగా రాసి పత్రిక్కి వంపితే ఎడిటర్‌కి పిచ్చి పట్టిందంట!" ఏడుపు ముఖంతో చెప్పింది మమత.

రాయవరపు రవి
రామాయంపేట

ఖాళీ అయినా అవ్వవచ్చు? మరి డబ్బు కోరే వారి ఆశకి అంతం ఉండదు కదా?

* * * * * *

ఆర్నెల్లూ గడిచాయి. వినయ్‌కి ఉద్యోగం వచ్చేసింది. తెలిసిన వారి ద్వారా ఈ విషయం తెలుసుకున్న మధుసూదనరావు, వినయ్ వాళ్ళ వూరికి బయలు దేరారు. అక్కడ మధుసూదనరావుగారు వాళ్ళు ఈ విషయం ఎందుకు తెలియజేయలేదని ప్రశ్నించలేదు. మర్యాదలూ మాత్రం మొక్కుబడిలా లభించాయి. కుశల ప్రశ్నలకు మూగగా సమాధానం ఇచ్చారు వినయ్ అమ్మా నాన్న.

మరి పెళ్ళి ఎప్పుడంటారు? నహనానికి స్వస్తి చెప్పి అడిగాడు మధుసూదనరావు.

"ఆ.... పెళ్ళి దేం ఉంది లేండి ఈ రోజు కాకపోయినా రేవయినా జరుగుతుంది. కట్నమెమో మీరిచ్చిన దానికి రెండింతలు ఇస్తామని చాలా మంది వచ్చారు." అంది పొడిగా వినయ్ తల్లి.

కట్న విషయంలోనూ ఈ ఉపేక్షకు కారణం అనుకొని.

"దాని దేముంది లెండి.. ఇప్పుడిచ్చే దానికి రెండింతలు కాకపోయినా ఒకటిన్నర వంతు ఇస్తామని చెప్పాడు.

లగ్న పత్రిక రాయించడానికి ఎప్పుడు వస్తారని అడిగితె.

"వచ్చే ముందు ఉత్తరం రాసి వస్తామని" చెప్పి వంపించారు వినయ్ తల్లి దండ్రులు.

యింటి కొచ్చాక పెళ్లి గురించి అడిగిన భార్య కామక్షమ్మకు "అలా కూర్చో" అన్నాడు మధుసూదనరావ్.

"విషయమేమిటండి" బొంగురు గొంతుతో ఆదుర్దాగా అడిగింది.

"వాళ్ళు కట్నం పెంచమంటున్నారు".

"మీరేమన్నారు? ఇస్తామన్నారా?"

"ఊ... యిస్తానన్నాను"

తృప్తి కలిగింది కామాక్షమ్మకి. పెళ్ళి పత్రిక రాయించడానికి వచ్చే ముందు వుత్తరం రాస్తామన్నారు. ఏమిటో వాళ్ళు ముందే ఇంత కావాలని అడిగి వుంటే ఇచ్చేవాణ్ణిగా. నమయం పెరిగే కొద్ది నమస్యగా మార్చేసేలా వున్నారు. అంతే చవలమనస్తత్వమా?" తనలో గొణుక్కున్నట్టు మెల్లిగా అన్నాడు మధుసూదనరావ్.

"పావం కామాక్షమ్మ ఏమని నలహా యివ్వగలదు. వరిస్థితి పూర్తిగా అర్థంగానిదిలా తోచి వూరుకోవడం తప్ప. ఆమెకి అర్థమయినదల్లా" భర్త వాళ్ళని నంతృప్తి వరిచి, మున్ముందు అమ్మాయికి నమస్య లేకుండా ఏర్పాటు చేశారన్నదే! అడిగినంత కట్నం యిస్తే అమ్మాయి సుఖపడుతుందని డబ్బు యిచ్చి అక్కడికెళ్ళేది వారి దగ్గర తన్నులు తినటానికో, ఆహుతి అవడానికో కాదుగా?

ఈ వివాహం విషయం అందరికీ తెలిసింది. ఊర్లో చాలామంది స్నేహితులు "పెళ్ళెప్పుడంటే" మరో మూణ్ణెలలో అని చెప్పుకున్నారు. "వెనుదిరిగితే మనకే నష్టం" అని మధుసూదనరావే మరోమారు వినయ్ వూరికెళ్ళొచ్చారు.

"విచారంతో వివాదంతో వెనుదిరిగి రాలేక, వాళ్ళడిగిన స్కూటర్ యిస్తానని కచ్చితంగా ఈ అమావాస్య తరువాత రావాలని చెప్పివచ్చారు. వాళ్ళు తప్పకుండా వస్తా అని హామీ ఇచ్చారు. మరి ఇన్ని డోస్టలు, మనీట్వేస్టలు జరిగాక, కూతురికెటువంటి చివాట్లుండవని తలచాడు కాబోలు.

"కట్నం పెంచారు. ఇప్పుడు లాంఛనం. ఎలాగూ అమ్మాయికి మనం కొంత డబ్బు, కానుకలు యివ్వాలనుకొన్నాం. అవి ముందే వారడిగారు అంతే గదా!" మధుసూదనరావ్ స్కూటర్ ఒప్పుకున్నందుకు నంతోషపడింది కామాక్షమ్మ.

స్వగతంలోనవ్వుకున్నాడు మధుసూదనరావు.

ఇది జరిగిన మరునటి రోజే ఈ నమస్య యింట్లో మొదలయింది.

"అదేమిటండీ, అబ్బాయినచ్చాడని, యిప్పుడు వద్దని మొరాయిస్తుందేమిటండీ, అసలు ఏం జరిగిందో ఏమిటో" భయంగా తన భయాన్ని వెళ్ళబుచ్చింది కామాక్షమ్మ మధుసూదనరావు ముందు.

"అనవసరంగా ఎందుకు భయవడతావు అమ్మాయినే అడిగితే సరిపోలా?"

మధుసూదనరావ్‌కి ఈ పెళ్ళి త్వరగా జరిపించాలన్న ఆలోచన ఏర్పడింది. ఎలాగయినా నరే అమ్మాయిని పెళ్ళికి ఒప్పించాలి. యింతవరకూ వచ్చి ఆగిపోతే, అందరూ కారణం అడుగుతారు. అందుకు తగ్గకారణం లేదు. అమ్మాయినే అడిగి విషయం తేల్చాలనుకొన్నాడు.

"అబ్బాయి నచ్చాడన్నావు. పైగా అందరికీ మనమే చెప్పాము. ఇంతవరకూ వచ్చి యిప్పుడేందమ్మాయిలా?

"అబ్బాయి నచ్చటం లేదనో, ఉద్యోగం మంచిది కాదనో వంక చెవ్వడం లేదుగా నాన్న. ఎందుకో నాకు ఈ పెళ్లి చేసుకోవాలనిపించలేదు.

"ఎందుకో అంటే? అసలు ఏమిటి విషయం"

"విషయమేమీ లేదు మీరెన్నయినా చెప్పండి నేను మీతో ఏకీభవించలేనీ విషయంలో మీరు విజయశ్రీని అడిగారటగా" నేనెవర్నయినా ప్రేమించానా అని; ఇంత వరకలాంటిదేదీ లేదు.

"అంటే ఇక ముందు ముందుంటుందనా" రెట్టించాడు మధుసూదనరావ్ అక్కడ వరిస్థితి, అప్యాయతకు, అదిరింపులకు మధ్య సూక్ష్మరేఖను క్రాస్ చేసినట్టుంది.

"అలాగేం జరగదు" పౌరుషంగానే చెప్పింది.

"మరి కారణం ఏమిటో చెప్పొచ్చుగా. మమ్మల్ని నలుగురూ అడిగితే మేమేం కారణం చెప్పాలి?

"నాన్నా! వాళ్ళు మొదట కట్నం అడిగినప్పుడే వాళ్ళపై నాకు నదభిప్రాయం లేదు. కానీ కట్నం మిమ్మల్నిబ్బంది పెట్టే విషయం కాదు. పైగా మీరది మర్యాదగా తలచారు. మీ నంతోషం కోసం నేనొప్పుకున్నా. కానీ తరువాత కట్నం ఎక్కువడిగారు, మీరొప్పుకున్నారు. అటు తరువాత స్కూటర్ అడిగారు. మీరు "ఊఁ" అన్నారు. ఇలా పెళ్ళికి ముందే మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెడుతూ, బంగారు గుడ్డుపెట్టేబాతులా వాడుకుంటున్నారు. అలాంటి వారు జీవితాంతం నన్ను ఇబ్బంది పెట్టకుండా కాపురం ఎలా చేయిస్తారు నాన్నా? ఇంకా మీకు బాగానే చూసుకుంటారనే నమ్మకం వుంటే మీ ఇష్టప్రకారమే ఈ పెళ్ళి చేస్కుంటా" ఆవేశంగా అంది రమణి.

కామాక్షమ్మ, చలపతి, రమేష్‌లు ప్రేక్షకుల్లా చూస్తున్నారు.

నా సుఖం కోసం వారి గొంతెమ్మ కోరికలన్నీ ఒప్పుకున్నందుకు థాంక్స్" అంది రమణి మార్దవంగా.

"నీ థాంక్స్ అలా వుంచు. నీవు ఇంట్లో

ఎన్ని రోజులిలా వుంటావని అడుగను. ఇతడు కాకపోయినా వేరే వాళ్ళు యింతక న్నా మంచివారొస్తారన్న నమ్మకం నాకు లేదు. పైగా అబ్బాయి మంచివాడని ఆ నోటా, ఈనోటా విన్నాను. బుజ్జగింపుగా అన్నాడు మధుసూదనరావ్.

"ఏమిటో మీ ఆలోచనలు. నేను మాత్రం ఈ పెళ్ళి చేసుకోను" నిక్కచ్చిగా చెబుతూ తన గదిలోకె వెళ్ళిపోయింది.

****

తను ఎలాగూ తల్లి తండ్రులను "ఈ పెళ్ళి వద్దు అని ఒప్పించను లేదు, ఒప్పించి వారి మనస్సు నొప్పించనూ లేదు. అందుకని అవతల వారి నుంచి "మాకు మీ అమ్మాయి వద్దు" అనేలా చేయాలని వారికి వుత్తరం రాసింది.

"వాళ్ల చవల మనస్తత్వం గురించి, డబ్బు వ్యామోహం గురించి, వాళ్లబ్బాయికి కనీసం మంచి భార్యను సంపాదించి పెట్ట మనీ, తాను ఈ పెళ్లికి సుముఖంగా లేననీ. మీ సంబంధానికి ఓ నమస్కారం అంటూ, చివరగా" ఈ ఉత్తరం దయచేసి "మా నాన్నకు చూపించవద్దు. రాసినట్టు తెలువ నూ వద్దనీ" వేడుకొంది.

* * *

ఈ ఉత్తరంం వినయ్ వాళ్లింటికి చేరే సరికి వినయ్ ఒక్కడే ఇంట్లో ఉన్నాడు. వా ళ్లమ్మా నాన్నా అదే ఊళ్లోని తన నాన్న స్నేహితుని బిడ్డ పెళ్లికి వెళ్లారు. ఉత్తరం వెనక సెండర్స్ నేమ్, అడ్రస్సు ఉన్న చోట రమణి వాళ్ల ఊరు చూశాడు. సంతకం అర్థం కాలేదు. అది కచ్చితంగా రమణి వాళ్ల నాన్న నుంచి పెళ్లి విషయమై రాసిన ఉత్తరమయి ఉంటుందని విప్పేడు. కవర్ పై తన నాన్న పేరున్నా కూడా.

తీరా చదివేసరికి విషయం అర్థమై, అప్పుడే రమణి వాళ్ల ఊరికి బయలుదేరా డు వినయ్.

* * *

రమణిని డైరెక్ట్‌గా కలవడం ఇష్టం లేక వాళ్లింటి దగ్గర్లో ఉన్న టీ స్టాల్‌లో రమణి స్నేహితులెవరని, వాళ్ల ఇల్లు ఎక్కడని వివరాలడిగేడు వినయ్. ఆ టీ షాపు వాడు విజయశ్రీ గురించి చెప్పి, ఇల్లు రూటు, గుర్తులు చెప్పి పంపించాడు. టీ డబ్బుల్తో పాటు మిగిలిన చిల్లర తీసుకోకుండా వెళ్లి పోయాడు వినయ్.

విజయశ్రీ ఇంటి తలుపుకొట్టాడు వినయ్.

విజయశ్రీ తలుపులు తెరిచింది.

"ఎక్స్‌క్యూజ్ మి" అనేంతలో

"ఏమిటీ మీరిలా వచ్చారు" పెళ్లి చూపు ల్లో వినయ్‌ని చూసింది విజయశ్రీ. కానీ వినయ్ విజయశ్రీని అంతగా గమనించలే దారోజు.

చక్కెర దొరక్క మనం ఇబ్బందిపడుతుంటే ఆగ్నేయ లండన్‌లో ఓ మహిళ ప్రతి రోజూ రెండు పౌండ్ల చక్కెర తినేస్తోందట. ఆవిడ పేరు మేరీ హార్టన్. గత పది సంవత్సరాలుగా ఆవిడకీ అలవాటు ఉందట. అయినా 45 సంవత్సరాల వయస్సు గల ఆవిడకు బొజ్జ పెరగడంగానీ, బరువు పెరగడంగానీ జరగలేదు.

ఈ అలవాటు ఆమెకు ఇరవై సంవత్సరాల క్రితం మొదలైంది. పెళ్లయిన కొత్తల్లో అప్పుడప్పుడు చెమ్చాతో చక్కెర తింటం ద్వారా మొదలైన ఈ అలవాటు ఇప్పుడు ప్లాస్టిక్ సంచీలతో నోట్లో వంచుకునేదాకా వచ్చింది. పైగా ఆవిడకు ధూమపానం కూడా అలవాటట.

మరో అయిదు నిముషాల్లో ప్రత్యక్షమ యారు రమణి, విజయశ్రీ.

దగ్గరికి వచ్చేక

విజయశ్రీ వైపు "పర్సనల్ మాట్లాడాల న్నట్టు సైగ చేశాడు. విజయశ్రీ పక్కకెళ్లిపో యింది.

"మీ ఉత్తరం అందింది"

"పొగురుగా రాసి ఉంటే క్షమించండి"

"ఛఛ.... అవేం మాటలండీ. నిజంగా నాకు మా అమ్మా నాన్న కట్నం విషయం చెప్పలేదు. "డబ్బు అడిగారా అని అడిగితే 'ఏదో వాళ్లమ్మాయికి వాళ్ల సంతోషం కోసం ఇస్తున్నారని నాకు చెప్పేరు'. నిజంగా నాకు కట్నం తీసుకోవడం ఇష్టం లేదండీ. మీరు నాకు నచ్చారు. ఈ ఉత్తరం చదివాక...... ఇంకా....! మీరు "ఊ" అనండి. కట్నం లేకుండా నేను పెళ్లి చేసుకొంటాను. అదీ నా మాటలపై పూర్తి నమ్మకం ఉంటేనే. లేకుంటే "నేనో దురదృష్టవంతుడినని సర్దుకుంటా.... ఇంతకన్నా వేరే చెప్పాలని రాలేదు" అంటూ లేచి రమణి అభి ప్రాయం తనకనవసరం అన్నట్టు కొన్ని ముందుకి కదిలాడు.

"ఆగండి.... మీరు చెప్పాల్సింది చెప్పి వెళ్లిపోతున్నారు. నేను చెప్పేది వినా లిగా...." అంది రమణి. వినయ్ దగ్గరగా వచ్చాడు.

"మీరు కట్నం వద్దంటున్నారు. కానీ మీ అమ్మా నాన్న కట్నంపై చాలా ఆశలు పెట్టుకున్నట్టున్నారు. కట్నం తేలేని నన్ను మీరు కనుపాపలా చూసుకున్నా వారు మాత్రం మీలానే చూసుకుంటారని నమ్మకం ఏమిటి"

"విజయశ్రీ అంటే"

"నేనే నండీ"

"మరేమీ అనుకోనంటే, రమణి నోమారు కలిసేలా ఏర్పాటు చేయగలరా' నననుగు తూ అడిగాడు వినయ్.

"ఎందుకు లెండి. ఇప్పటికే దాని మన స్సు గాయమైంది. మిమ్మల్ని చూస్తే మరీ డిప్రెస్ అవుతుంది"

"అదేం కాదు, చాలా సీరియస్ మేటర్"

మనం కొనే ప్రతి పోస్టు కార్డు మీదా 44 పైసల తగ్గింపు పొందుతున్నాం. ఎలా అంటే ఒక పోస్టు కార్డు ముద్రణ, సరఫరాలకై తపాలా శాఖ 59 పైసలు ఖర్చు చేస్తోంది. దాన్ని మనం కేవలం 15 పైసలకే కొనుక్కుంటున్నాం.

వాకిట్లో ఎవరితోనో మాట్లాడుతుందని విన్న విజయశ్రీ అమ్మ "ఎవరే అక్కడ" అంది.

"మా ఫ్రెండు అన్న లేవే. ఆమె పుస్తకం తీసుకోవడానికి వచ్చారు"

"లోపల కూర్చోబెట్టచ్చుగా" కేకే సిందామె.

"రండి...... కూర్చోండి" గుమ్మం పక్కకి జరిగి చేయి లోపలికి చూపింది.

"ఫరవాలేదు లెండి. మీ రెల్లి రమణి గారిని పిలుచుకొని వస్తే"

"రండి వెళదాం అంది" విజయశ్రీ చెప్పులు వేసుకొంటూ.

"ఎక్కడికి రమణి వాళ్లింటికా"

"కాదు. పార్కులో ఉండండి. నే నక్కడికి రమణిని పిలుచుకొని వస్తా" అంది.

ఇద్దరు బయలు దేరారు.

* * *

"ఆ విషయంలో మీరు భయపడాల్సిన అవసరం లేదు. వాళ్లది అంత సంఘం, హోదా, వాటిపై నిషా ఎక్కువ. మా వాడి కింత కట్నం ఇచ్చారని గొప్పలుగా చెప్పు కొనే మనస్తత్వం వారిది. అందుకే అడిగి ఉంటారు తప్ప. మాకేం ఆస్తి లేకేం కాదు, మీ డబ్బుల్తో మా ఆస్తి పెంచుకుందామనీ కాదు....." వినయంగా చెప్పాడు.

"మీరు సర్దుకున్నా...... వాళ్లు"

"నే చెబుతున్నాగా మా అమ్మా నాన్నను కట్నం లేకుండా ఒప్పిస్తానని"

"వాళ్లు ఒప్పుకోకపోతే"

"అంతగా వాళ్లకు డబ్బే ముఖ్యమను కుంటే నాకు నువ్వే ముఖ్యమంటాను" చెప్పాడు వినయ్.

ఇద్దరూ మౌనంగా ఉండడం చూసి మధ్యలో కొచ్చింది విజయశ్రీ.

"ఇద్దరికీ ఇష్టం అయితే రిజిస్టర్ మ్యా రేజ్ చేసుకోండి.

"ఒద్దొద్దు. ఇద్దరూ ఒకేసారి అన్నారు.

"మా అమ్మా నాన్నను ఒప్పిస్తానన్నాగా" అన్నాడు వినయ్.

"అయితే మా నాన్నకు ఉత్తరం రాయించండి" అంది రమణి.

"పెద్దలు చేస్తారనే నమ్మకం మీకింకా ఉందా! విజయశ్రీ అడిగింది వినయ్‌ని.

"ఎందుకు చేయరండీ! వాళ్లనేమీ వాళ్ల జీవితాల్ని నాశనం చేసుకొని మమ్మల్ని కలవమనడం లేదుగా. పెద్ద హృదయా లతో పెళ్లిళ్లు జరిపించమంటున్నాం. అంతేగా. దీవిస్తారు. ఆ నమ్మకం నాకుంది. చెప్పాడు తన్మయంగా వినయ్.

"భేష్! మీ నిర్ణయం అమోఘం! అద్భుతం. మరి పెళ్లి ఏర్పాట్లు చేసుకోవా లిగా. త్వరగా బయల్దేరండి" అంది విజ యశ్రీ.